

Marți
3
ianuarie
1967

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

509

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

REDACȚIA: Piața Ștefăni, Telefon 17 60 10,
Administrația 17 60 10, Interior 14 00,
Telex: 179 — București

Cum va fi vremea

Pentru zilele de 4, 5 și 6 ianuarie se anunță următorul timp probabil: Vreme închisă cu ceruri frecvente în prima parte a intervalului. Vor cădea ninsori mai frecvente în nordul țării și regiunea de munte. Temperatura în creștere ușoară la început, apoi în scădere. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 și plus 4 grade, local mai coborâte, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade.

La munte: Vreme în general umedă și închisă. Vor cădea ninsori temporare. Temperatura în creștere ușoară la început, apoi în scădere. Dimineața și seara ceață.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

Dragi tovarăși și prieteni, cetățeni și cetățeni,

Peste câteva minute, anul 1966 — un încununat de mari realizări ale poporului român în "străzătoarea viață" socială, de afirmare activă a țării noastre pe arena internațională — se va adăuga la cronică glorioasă a Republicii Socialiste România, îmbogățind cu o nouă pagină istoria milenară a patriei.

Cea mai de seamă realizare obținută de poporul nostru în 1966 este încheierea cu succes a primului an al planului cincinal. Forțele de producție ale țării au continuat să se deosească, avuția națională a sporit, s-a ridicat nivelul de trai al maselor, s-au petrecut noi schimbări calitative în direcția dezvoltării democrației, înfloririi națiunii noastre socialiste.

Rezultatele de seamă dobândite în toate domeniile de activitate reprezintă un izvor de îndreptățită mîndrie patriotică pentru întregul popor. Doresc să evidențiez cu deosebire hărnicia, talentul și capacitatea muncitorilor, tărânilor și intelectualilor, entuziasmul și abnegația dovedită de toți cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate în împlinirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, în vasta activitate închinată progresului patriei.

In acest prag de an nou, conducerea partidului și statului adresează tuturor locuitorilor țării cele mai calde felicitări pentru succesele obținute în marea operă de construcție a României socialiste.

Dragi tovarăși,

Intîmpinăm anul 1967 cu încredere și optimism, cu hotărîrea neșrămutată de a adăuga noi înfăptuiri edificului înălțat de poporul român în anii socialismului, de a face noi pași înainte spre mărețele țeluri stabilite de Congresul al IX-lea al partidului.

Analizînd sarcinile anului viitor, recenta plenară a Comitetului Central al partidului a subliniat, într-un spirit de înaltă exigență comunistă, necesitatea ridicării pe un plan superior a întregii activități economice, marile îndatoriri ce revin în acest sens organelor de partid și de stat, tuturor oamenilor muncii.

Plenara a relevat importanța deosebită a perfecționării muncii în toate direcțiile, în toate sectoarele vieții sociale, aceasta fiind o cerință imperioasă pe care ne-o impune legea dialectică a dezvoltării societății, pe care ne-o dictează răspunderea față de viitorul țării.

Dezbatările Marii Adunări Naționale — înaltul sfat al

țării — au evidențiat adevărul depășit a tuturor categoriilor sociale ale țării față de măsurile elaborate de conducerea partidului și statului, hotărîrea fermă a celor ce muncesc de a înlăunța neabătut politica internă și externă a Partidului Comunist Român — expresie fidelă a intereselor vitale ale întregului popor.

Ne exprimăm încrederea că anul care vine va aduce succese tot mai mari în construcția socialismului, în viața mînatului nostru popor, în furtarea viitorului strălucit al scumpei noastre patrii.

Anul care a trecut a fost un an de activitate intensă a partidului și guvernului țării pe planul politicii internaționale, pentru dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterale cu toate țările socialiste, pentru largirea cooperării cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, pentru securitatea internațională și pacea între popoare. Opinia publică din țara noastră, ca și din întreaga lume, a condamnat ferm continuarea și intensificarea războiului agresiv al Statelor Unite împotriva Vietnamului.

Partidul și statul nostru, întregul popor cer cu hotărîre să se pună capăt acestei agresiuni, își manifestă activ soli-

daritatea cu lupta eroică a poporului vietnamez, cu lupta popoarelor împotriva colonialismului, a imperialismului, pentru dreptul lor sacru de a-și hotărî singure destinul.

Fie ca anul ce vine să înregistreze noi progrese pe calea afirmării principiilor independenței și suveranității naționale în relațiile dintre state, pe calea luptei pentru democrație și socialism, să aducă noi împliniri aspirațiilor poporului român, ca și ale tuturor popoarelor, spre pace și colaborare internațională.

Înainte de a suna prima bătaie de ceas a noului an, să ridicăm paharul pentru toți acei care prin munca lor eroică și entuziasată dau viață politicii partidului: clasa muncitoare, tărânilor, intelectualitatea, întregul nostru popor; pentru Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al celor ce muncesc;

pentru prosperitatea patriei noastre, Republica Socialistă România;

pentru pace și colaborare între popoare.

Vă urez, dragi tovarăși, succese și mai mari în muncă, sănătate, fericire în viața personală, împlinirea tuturor dorințelor dumneavoastră de mai bine.

La Mulți Ani!

Din primele zile, din primele ore

Bună dimineața, 1967! Zicala din strămoși spune că dimineața luminoasă anunță ziua cea bună.

Dimineața ta, anule cel nou, este plină de lumină. E bogată în veselie, căci zorii tăi, pregătiți temeinic de mîini înțelepte, anunță poporul daruri îmbelsugate. E bogată în fapte harnice, căci oamenii știu că le stă în puteri să tragă către ei viitorul.

Din primele zile, din primele ore...

Cele două zile ce s-au scurs din 1967 au fost, pentru marea majoritate a oamenilor, meritate zile de odihnă. În unitățile a căror activitate muncă s-a desfășurat normal, colectivele respective veghind în continuare, din prima secundă a începutului de an, la nașterea celor dintîi șarje de metal, kilowați de energie, tone de substanțe chimice. Străduindu-se să urmeze întocmai sfatul luminos al partidului, ei au lucrat astfel ca munca în primele două din cele 365 zile ale noului an, cel de-al doilea din cincinal, să se desfășoare ritmic, cu un puls egal, sănătos. Acesta este sensul mesajelor primite în cursul zilei de ieri de la diferite locuri de muncă din țară.

Izvor de forță și lumină

A doua dimineață a noului an. Orașul pare pustiu. Bucureștiul, care cu două zile în urmă semăna cu o mare agitație, astăzi se odihnește. Și totuși în multe locuri ale orașului ziua aceasta nu se deosebește de celelalte. Este vorba de întreprinderile cu activitate continuă, printre care și Centrala electrică de termoficare București Sud. Exact cu un an în urmă, am avut ocazia să-l întîlnim aici pe tînarul inginer Adrian Handrea. Conducea echipa de energeticieni care vegheau ca sărbătoarea tradițională a revelațiunii să fie, la propriu, cit mai luminoasă. Atunci C.E.T. București Sud se afla la început de drum și tînarul inginer ne-a vorbit de gîndurile sale de viitor, legate strîns de dezvoltarea în continuare a centralei.

Vă amintim, acum 366 de zile vă vorbeam despre proiectele mele. Într-un fel mă angajam să fac tot ce se poate pentru a contribui la obținerea a cit mai multă energie electrică la un preț de cost scăzut. Ei bine, trebuie

să spun că pentru mine și pentru colectivul centralei, 1966 a fost un an bun. Punea în funcțiune a celui de-al doilea cazan de 420 tone/h, a turbinei de aburi nr. 2, a primelor două turbine cu gaze au constituit doar o parte din evenimentele de mare importanță sărbătorite de colectivul nostru. Fiecare dintre ele au cerut pricepere și pasiune.

Dar, ca să fiu sincer, 1966 putea fi și mai bun, dacă nu se iveau o serie de deficiențe în funcționarea primelor două turbine cu gaze. Iată de ce chiar din primele zile ale acestui an ne-am îndreptat atenția spre asigurarea tuturor condițiilor unei exploatare raționale a utilitatilor. Măsurile pe care le-am luat, printre altele și punerea la punct a instalațiilor de automatizare, mă fac să cred că am pășit cu dreptul în 1967. Numai că... — Există deci și o rezervă? — Da, și se referă la... I.T.B. Să nu vă mirați. Azi, de pildă, am întîzit destui muncitori deoarece întreprinderea de transporturi a refuzat să prelungească cursele autobuzului 35 pînă la Centrală, cu toate că avem contract în acest sens.

Mesaje de pe meleagurile patriei

Și acum, la telefon Hunedoara. Agenda de muncă a siderurgistilor a înregistrat și ea primele succese ale anului. Trecuseră numai 45 de minute din noul an, cînd echipa

(Continuare în pag. a 2-a)

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRET

pentru stabilirea datei alegerilor de deputați în sfaturile populare comunale

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

decretează:

ART. UNIC. — Alegerile de deputați pentru sfaturile populare comunale vor avea loc la data de 5 martie 1967.

Constituirea sfaturilor populare comunale noi alese se va face după data de 7 martie 1967.

Președintele Consiliului de Stat,
CHIVU STOICA

TELEGRAMĂ

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CHILE

SANTIAGO — CHILE

Cu prilejul celei de-a 45-a aniversări a creării Partidului Comunist din Chile, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite din partea Consiliului de Stat, salutările și urările de bine și prosperitate pentru toți membrii și simpatizanții din Chile noi succese în lupta pe care o desfășoară pentru interesele clasei muncitoare și ale poporului chilian, pentru pace, democrație și progres social.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Primirea la Consiliul de Stat a șefilor misiunilor diplomatice acreditați în Republica Socialistă România

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, secretarul Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, și ministrul Afacerilor Externe, Corneliu Mănescu, au primit în ziua de 31 decembrie, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditați în Republica Socialistă România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou.

Au prezentat felicitări ambasadorii: Cubei — Manuel Yepe Menendez, Turciei — Semsettin Arif Mardin, R. P. Polonei — Wieslaw Sobierajski, Indiei — K. R. P. Khilnani, R. P. Mongolei — Togocin Ghendri, R. P. Bulgaria — Gheorghe Bogdanov, Belgiei — Honoré Cambier, R. D. Vietnam — Hoang Tu, Franței — Jean Louis Pons, Suediei — Olof Gustav Bjurstrom, Italiei — Niccolo Moscato, Austriei — Johann Manz, R. P. Ungare — Jozsef Vince, Indoneziei — Sambas Atmadinata, R. D. Germane — Ewald Moldt, Marii Britanii — Leslie Charles Glass, Japoniei — Akira Shigemitsu, R. S. F. Iugoslavia — Iakša Petrici, R. S. Cehoslovacei — Cestmir Cisar, Uniunii Sovietice — A. V. Basso, Finlandei — Bjorn Olof Alholm, R. P. Albania — Iosif Pogace, Olandei — Joost B. Haverkorn van Rijnsewijk, Iranului — Soltan Hossein Vakil Sanandaji, Republicii Islamice Pakistan — Ahsan-ullah Haque, însărcinatii cu afaceri ad-interim ai: Chile — Hernan Sixto Fernandez, Israelului — Mordechai Avyar, Greciei — Spyros A. Adamopoulos, R. P. Chineze — Van Tun, Republicii Arabe Unite — Mahmoud Badawi, Braziliei — M. C. de Maracs Pitao, Sta-

telor Unite ale Americii — Joseph W. Neubert, Elveției — Wilhelm Doppler, R. P. D. Coreene — Riam Gion Riân. Multumind șefilor misiunilor diplomatice pentru felicitările și urările exprimate, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în numele Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri și al Marii Adunări Naționale a transmis diplomaților acreditați în țara noastră cele mai bune urări de sănătate, de prosperitate popoarelor din țările pe care le reprezintă, toastînd pentru pace, prietenie și colaborare internațională.

Decanul corpului diplomatic, Manuel Yepe Menendez, ambasadorul Republicii Cuba, a toastat în sănătatea conducătorilor de stat români, pentru prosperitatea poporului român, pentru pace și prietenie între popoare. (Agerpres)

TELEGRAMĂ

Tovarășului FIDEL CASTRO RUIZ, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Cuban, prim-ministru al Guvernului Revoluționar al Republicii Cuba

Tovarășului dr. OSVALDO DORTICOS TORRADO, președintele Republicii Cuba

HAVANA

Cu prilejul celei de-a VIII-a aniversări a Zilei eliberării, ziua națională a Cubei, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal vă adresăm din partea noastră cele mai bune urări de succes în opera de construire a socialismului, în lupta pentru apărarea independenței și suveranității patriei, împotriva imperialismului.

Ne exprimăm convingerea că prietenia și colaborarea frățească româno-cubană se vor dezvolta continuu, spre binele popoarelor noastre, în interesul unității țărilor socialiste, al cauzei păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

În pagina a 4-a:

Interviul acordat de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, redacției ziarului bulgar „Otecestven Front“

1967 ORA 0

„Niciodată iarna nu fu mai frumoasă... Dacă ar fi străbătut cu noi arterele forfotitoare ale orașului, dacă ar fi intrat în parcuri, trecînd pe sub baldachine de chiciură, dacă ar fi privit cortegiul colindătorilor, urzînd pe covor de nea bogate chillimuri policrome, dacă ar fi trăit în noaptea aceasta fermecată de anul nou dulce neîrăbdare a omului care zorește spre casă, poetul ar fi făcut singur, această parafrază. Parcă niciodată, ca în anul acesta, decolul sărbătorii nu ni s-a părut mai feeric, mai plin de poezie, frumusețea datinilor mai strălucită, mai bogată în semnificații, bucuria oamenilor mai adîncă.

Cinci reporteri, trei înarmați cu condei și carnetul, doi cu aparatul de fotografiat, ne aflăm, în ajunul anului nou, gata să începem colindul, în căutare de fapte, gînduri, impresii, pentru acest reportaj. Am fi dorit să avem ubiuitatea bătrînelui Moș Gerilă, a anului ce sta să vină, să putem fi de față în toate căminele, în toate colturile țării, unde, trînd împreună cu gazele mulțumirea și veselia acestor clipe, ni s-ar fi reînnoit și prilejul cunoașterii acelor lucruri minunate ce se înfăptuiesc în țara noastră din îndemnul și sub îndrumarea comunistilor. Ceea ce am văzut pe unde am

Simbol al belșugului și fertilității, plugul gata să răstoarne brazda grasă...

umblat constituie însă material abundent pentru o peticulă scrisă, consacrată acestei nopți de încîntare și vis, pe care încercăm să v-o prezentăm în secvențele de mai jos.

Datini strămoșești

Ne mai despărțeau trei-patru ceasuri de intrarea în anul cel nou. În stația de autobuz din dreptul Ateneului călătorii lăsa să se scape mașinile aglomerate, piața era plină de trecători ocazionali care mai zbăviseră la Orașelul Copiilor, cînd de după colțul străzii Onești și-a făcut apariția, înaintînd spre Palatul Republicii, procesiunea solemnă a urătorilor.

Părea că și-a dat întîlnire aici, tot ce a creat mai mîndru, mai autentic și mai plin de tîlc fantezia populară pentru a saluta venirea anilor. Cînsînd parcă trecerea unui alai domnesc, au dat zvon din baldachinele statului bucurășii și tulnicării. Tineri falnici călăreau cal sirepi în fața cortegiului, în timp ce îndărătul

lor, înainta — simbol al belșugului și fertilității — plugul gata să răstoarne brazdă grasă, să deschidă drumul sămănătorilor. Veneau, în urmă-le, ca-

Omul chemat să vegheze timpul

În Dealul Filaretului, intrăm pe o poartă plină de promonă, darăz, au dat zvon din baldachinele statului bucurășii și tulnicării. Tineri falnici călăreau cal sirepi în fața cortegiului, în timp ce îndărătul

nios că i-al tulburat liniștea. Stăpînind acestei așezări e Cronos, Semnalul schimbării anilor, de aici pornește. Cu o certitudine pe care îi-o dau numai precizia absolută, oamenii

(Continuare în pag. a 3-a)

În timpul primirii la Consiliul de Stat

Foto: AGERPRES

5410106

1967 ora

(Urmare din pag 1)

de aici sînt cei ce vor „prinde” într-o fracțiune de secundă, mai mică decît o clipă din ochi, clipa solemnă, făcînd să răsune toate orologiile, să se impună, cifra fatidică, arătătoare tuturor ceasornicilor. Citiurolu, căruia îi-ar fi plăcut să găsești în locul acesta, un ornic romantic, încercat de secole, vei fi poate dezamăgit, aflînd că instrumentele științifice de măsurare a timpului sînt niște complicate mașini electronice, cu ecrane, osciloscop, cilindre, termografe. Dar, bănuim că nu știi cum se cheamă, cu un cuvînt inspirat aceste mașini: *păstrătoare de timp*. Vai, nu sînt în puterea noastră să-i poruncim clipei „oprește-te”, ca bătrînul Faust. Ceea ce putem face, este să măsurăm vremea cu o

precizie apropiată de perfecțiune și, prin aceasta, s-o „păstrăm”, în sensul folosit ei plener, cu chiverniseala pe care o presupun lucrurile ce te se încredințează numai o singură dată. Soltar, în această uzină de măsurat eternitatea, doctorul în științe Victor Stavinschi, cercetător principal la Observatorul Astronomic, așteaptă semnalele stațiilor surori de pe alte meridiane: la 10 Parisul, la 11 Rugby (observator lingă Londra). La 12, firește, anul nou. Ce vă dorii pentru 1967? „O îmbunătățire a calității determinărilor noastre cronometrice: să ajungem la nivelul celor mai bune păstrătoare de timp din lume”. Veți zice un răspuns, uscat, stereotip. Dar la ce altceva s-ar fi putut gîndi, mai înții, aici, între aceste mașinării impresionante, omul chemat să vegheze timpul?

acum, dar noi nu facem reparații, adresați-vă unei cooperative...”

Exigențele vremii ne obligă adesea să ne desprîm de unele romantisme... Nu se mai poate spune că noaptea, în care cei de la televiziune împreună cu oaspeții veniți să se „producă” pe platouri, improviza pitorești revelații în culise, a rămas și acum cea mai plăcută și cea mai originală. Pentru că, anul acesta, platourile sînt goale: Noile condiții tehnice, cu care a fost înzestrată de curînd televiziunea, au permis înregistrarea dinainte a întregului program. Retrași în tihna căminelor sau în larma veselă a vreunui restaurant, Nae Roman sau Constantin Drăghici, Doina Badea sau Margareta Pîslaru, se autocontemplă în secvențe realizate în prealabil. Și totuși în culisele televiziunii adie și alt

aer de sărbătoare decît cel de anul nou. Au trecut zece ani, de la primul program, aniversare marcată cu „mijloace specifice” prin abundența orelor de program și prin diversitatea talentelor regizorale chemate să-și dea contribuția. Pe vremuri, în această privință, vedeta serii era una singură; anul acesta au fost mulți: Valeriu Lazarov, Sorin Grigorescu, Letiția Popa, Dumitru Cihodaru, Vlad Bitcă, Alexandru Bocăneț, Ion Filip. Momentul sărbătoresc de acum precede la rîndu-i un altul. Probabil că, anul viitor, emisiunea de revelații va avea loc în noile studii, al căror contur a și început să se vadă pe Calea Dorobanților, în stația cu nume bizar: Fabrica de spirit... Poate că anul va aduce acestei străzi un nume nou. De ce nu „strada televiziunii”?

diotelegrașiști. Gheorghe Manolache și Mihai Cristache — mecanicii avionului, Vasile Pătulea și Boris Federberger — navigatori (bineînțeleas, aeriene).

În ziua de 30 decembrie 1966 cînd se aflau în cursă peste ocean, toți membri echipajului au fost decorați. Un zbor temerar încheiat cu bine, o nouă confirmare a priceerii lor, un final și un început de an strălucit.

Reușita fiind deplină, „Sinaia” și-a reluat cursa spre Japonia. Radiograma cu textul „Nava în marș” însemna de fapt o veste bună cu care echipajul începea noul an.

O altă radiogramă transmisă de la Bordeaux, „Cu prilejul zilei de 30 decembrie și a anului nou, echipajul navei „Oradea” vă urează la mulți ani, sănătate și succes!”

Cui anume urează? Radiograma avea „cifru” C.P. care se traduce: către toate navele românești de pe fluviul și mări.

În eter, urările navigatorilor se întretaie și se întînesc în aceeași caldă și emoționantă urare: La mulți ani!

Ta... Ta... Ta... C. P.

Ne-am oprit și pe strada Povernei nr. 12. Încă înainte de a intra, ne-a întâmpinat tăcîntul specific al aparatelor de emisie-recepție: la radiostafie NAVROM soseau pe calea undelor vestii din larg. Iată textul scurt al unei radiogramme de pe vasul „Sinaia” de 15 000 tone: „Nava în marș”. Fără reluarea unei radiogramme anterioare, mesajul rămîne nedeluit. Deci pentru a-l limpezi trebuie să vă spunem că, în ultima zi a anului, „Sinaia” se afla în derivă pe apele Oceanului Indian. Din pricina unor defecțiuni ale camelor arborelor, motorul a încetat, o vreme să mai asculte de comenzi. Reparația s-a făcut în curs, plînd.

Cu Mircea Crișan, pe o bancă într-un parc

Ce-ar fi, acum, la miezul nopții, să intrăm într-un parc. Poate cine știe, întîlnim în ora aceasta, o pereche solitară de îndrăgostiți. Ți-ai găsit în îndrăgostiții sint acum în fața meselor pline, în clinchetul melodic al paharelor. Iar parcurile sînt pustii...

Dar stați, să nu ne grăbim. Pe o bancă stă cineva și mîncînc un sandwich. Surpriză. Este chiar... Mircea Crișan.

— Tu ești Mircea?

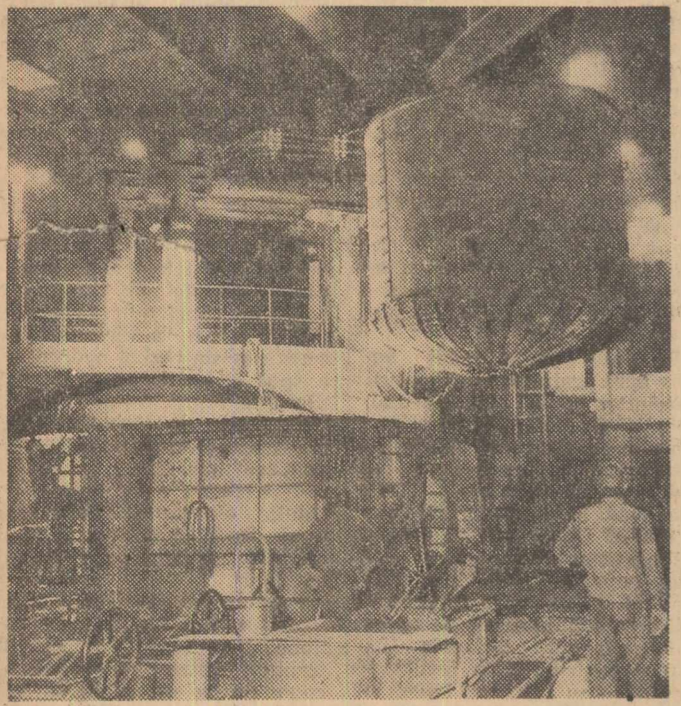
— Da... pardon, nu împărate.

— Ce faci aici?

— Am cinci minute răgaz, între două numere de program. Și am venit și eu să-mi petrec revelionul.

— Îți felicităm și ne gîndim că omul acesta care, prin umorul

Revelion la 1 600 de grade

Uzina metalurgică-București: după elaborarea primei șarje de oțel din anul nou, urmează prima încălzire pe 1967 a cuplului nr. 2 de la oțelăria electrică

După salvele inaugurate ale noului an, la ora 1,50 am avut o scurtă convorbire cu un cuplor electric de la oțelăria Uzinei metalurgice București. Cum, credeți că un cuplor nu poate vorbi? Ba bine că nu!

— Cînd v-ați născut?

— În 10 decembrie 1966.

— Cite „opere” ați produs pînă la acest ceas?

— 41, acum se va fi terminnd cea de a 42-a.

— Cine vă sînt colaboratorii?

— Prim topitorul Nicolae Zamfir cu echipa lui, inginerul de schimb Mircea Bălan, șeful secției, ing. Gh. Niță, maistrul Ion Cocaz.

— Vă cunoașteți de puțin timp. Totuși, poate că știți ceva despre dișii. De unde vin?

— De la Hunedoara, Reșița, Cimpia Turzii.

— E primul lor revelion în oțelărie?

— Aș de unde! Dar uitați-vă la ei. N-are niciunul expresie mîhnită. Și nu doar din pricina strălucirii focului meu, a oțelului incandescent.

— Crez că n-ar fi preferat să stea la masă cu ai lor în fața cu un pahar de vin?

— Asta nu zic. Sigur că ar fi preferat. Și-i de înțeles. Familiile oțelariilor s-au invățat și ele. Și acum mă scuzați... Am de trimis un mesaj la Galați.

— ???

— Prima șarjă de oțel din acest an pleacă curînd spre laminorul de tablă de la Combinatul Gălațean.

— Și rostind ultimele cuvinte, cuplul nr. 2 a slobozit riul de foc al celei dintîi șarje pe 1967. Cu cuplul nr. 1 împreună, la U.M.B. se implinesc numărul de 444 de șarje elaborate la noua uzină Bucuresteană, care a intrat în atmosferă temperaturilor înalte în cel de al doilea său an de viață.

Plecați cu... adresă

„Bine-ai venit, bine-ai venit!” — Întîlnindu-ne în București (a cita oră?) în noaptea de 31 decembrie 1966 — 1 ianuarie 1967 cu Noul An, am fost surprinși de o anumite indispoziție, care i se citea pe față. „Ce ți s-a întîmplat în noua An Nou? Cine te-a supărat?” „Supărat nu, propriu zis, dar să vedeți...” Și a prins să ne spună că, alergînd cu cismele lui năzdrăvane (cu care parcursese șapte poște, cit ai clipei) pe citeva drumuri din țară, n-a găsit la adresele știute pe cei căutați.

— Uite, la șantierul Hidrocentralei de pe Argeș, minierii tuneliști Tudor Moraru și Pavel Oțet sau ing. Gh. Cocoz n-au mai fost de gîst. De fapt, șantierul nici nu mai este șantier. În schimb, în centrula subterană am fost primit în „acordurile” înalte ale celor patru turbine care produc la unison energie electrică, începînd cu 9 decembrie 1966 — ziua inaugurării hidrocentralei.

— Și povestind așa, „Noul An” a zîmbit fericit, uitîndu-și neceazul de o clipă.

— Știu unde-mi sînt cunoscuții. Îi găsesc la Lotru, așa că mă reped pînă acolo. Ne vedem îndată.

— Și ne-am revăzut.

— Ce mi-am zis eu — a reluat Anul Nou, precipitat. Dacă tot alerg cu urările pe la constructorii să mă abat și pe la microhidrocentralele de pe Bistrița. Întreb de vestitul fierar betonist Ion Bădița. „E plecat pe Argeș — aval — la instrucția „puilor” hidrocentralei de la Căpățineni. Pe Bistrița salba de lumini s-a aprins pe de-a întregul”. Nicl inginerul Liviu Guțu nu mai era la Bacău II. I s-a incredințat conducerea șantierului de la complexul hidrotehnic de Valea Uzului, unul din importante obiective ale cincinalului. Excavatoriști Mihai Popa și Gheorghe Munteanu au luat drumul Porților de Fier. Mă duc să-l găsesc și pe ei și mă întorc într-o clipă.

— Și Noul An s-a ținut de cuvînt! S-a întors, într-adevăr curînd, însoțindu-ne mai departe, prin București.

Să-ți trăiască, nea Dumitre!

Măicuța stă la bucătărie și spală vasele. Cu ațîția copii, tot ea, săraca. Îi sărutăm mina aceasta nobilă care a mingiat și a vrotit zece copii. În familia tîncighiului Dumitru Petrea, noaptea de Anul Nou e plină de beșug.

— Încercăm să stabilim nomenclatura familiei.

— Deci prîslea este...

— Virgil Marian care are o lună.

— Iar copilul cel mai mare?

— Mihaela de 13 ani.

— Cit pe-aci să ne incurcăm.

— Urmează?

— Maricica: 2 ani.

— Apoi?

— Cristil: 3 ani.

Copiii s-au strîns în jurul mesei. Acum se servesc plăcintele. Mama vine în fugă cu încă o tavă.

A bătut miezul nopții. Posturile noastre de radio și televiziune transmit cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Tăra întregă, ascultă cu îndrăgășită minidre patriotică rezultatele de seamă dobîndite în toate do-

menile de activitate, primește cu bucurie în inimă urarea că anul ce vine să aducă noi biruinți în fărîngirea patriei socialiste. Ciocnim cu tata un pahar de vin.

Lîngă paharele cu vin s-au orînduit paharele cu lapte,

Tot mama, spală vasele... pentru cei mici. Ciocnesc și ei în joacă. Trăim un sentiment tonic de robustețe și optimism!

Avionul a aterizat în Gara de Nord

De la bun început cerem scuze cititorilor pentru acest „fals” instantaneu fotografic. După explicațiile de rigoare, însă, nădăjdindu-mă să fim absolviți de orice „culpă”. Lucrurile s-au petrecut pe scurt astfel:

Avionul TAROM, care a plecat în prima sa cursă la Havana pe data de 27 spre 28 decembrie 1966 (la ora 2), cu un colectiv al Teatrului de Operă și Balet, urma să se întoarcă în patrie în ultima zi a anului trecut. Și s-a întors. Numai că aeroportul Băneasa n-a putut să-l primească din pricina perlele dese de ceață. O oră întregă s-a rotit aeronava pe de-așupra Bucureștilui, aterizînd în cele din urmă la Constanța.

Nerăbdători să ajungă lîngă ai lor aviatorii echipajului întors din Havana au luat trenul accelerat care pleca de la Constanța mai înainte. Timp de bilet sau tichet nu mai era, evident. Dar mai încapere vreun fel de reproș într-o asemenea împrejurare? Haideti să recontăm cum nu! Comandantul aeronavei a făcut un schimb de experiență (neplanificat!) cu mecanicul de locomotivă, recunoscînd că nu doar în aer se navighează greu pe ceață, ci și pe drumurile de fier. Cum necum, fapt este că echipajul avionului a sosit pe peronul Gării de Nord cu citeva ceasuri înainte de noul an, nefînd așteptați la ora aceea de nimeni: surpriza a fost însă cu ațit mai mare!

Echipajul de pe IL 18 — întors din călătoria de peste ocean a sîns în București înainte de sosirea „înaripată” a anului nou

Așadar, de șampania, vinul frapat, de pregătirea festivă pusă la cale de aviatorii și familiile celor așteptați pe aeroport, echipajul n-a putut beneficia la ora scontată. Disperceratul TAROM a anunțat pe toată lumea că navigatorii avionului românesc care a străbătut, pentru prima oară, drumul peste Atlantic, vor „ateriza” în București, pe peronul Gării de Nord, la ora 23,26. O parte din echipa noastră de reportaj se afla pe linia a șaptea în așteptarea trenului care, însă, a intrat în gară la ora 0,10 dar fără echipaj. Dezamăgire, mister? Pentru moment, da. După investigații reporterilor, întregă „taină” a fost dezlegată. Amănuntele le-am aflat ulterior acasă la comandantul aeronavei — Constantin Iancu.

Aflîndu-ne deci în apartamentul comandantului aeronavei ne-am bucurat de toată bunăvoința sa, de relații amabile asupra ultimului zbor... Bunăvoință — pînă în momentul cînd fotoreporterul Nicu Vasile și-a pregătit obiectivul ca să surprindă o imagine a aviatorului împreună cu soția sa și cu micuța Daniela Iancu — în vîrstă de... trei săptămîni.

— Un zbor izbit nu se efectuează însă de unul singur. Meritul este, deci, al întregului echipaj. Fără ceilalți băieți nu accept nici o fotografie.

Deși l-am asigurat că vom scrie, bineînțeleas despre toți, deși i-am reamintit că imaginea poate fi îndreptățită și de aniversarea sa (implinea 42 de ani), tovarășul Iancu n-a fost chip să se lase convins. Ca să

1967 este în vîrstă de citeva minute

Mașinile redacției gonesc în noaptea. Pe drum ne întîlnim cu „Salvarea”. Asistentă Maria Burada și șoferul Iancu Avram n-au timp de vorbă. Îi urmărim în grabă. Am ajuns pe bulevardul Constructorilor, în cartierul Giulești.

La poartă ne așteaptă un tînar emoționat, muncitorul Constantin Magheru de la „Grivița Roșie”.

— Soția mea trebuie să nască. Chiar acum, la masa de revelion...

— Să fie într-un ceas bun!

Viltoarea mamă este transportată rapid în mașina „Salvării”. Iar pe viitorul tată, îl luăm cu noi în mașina redacției și pornim împreună spre maternitatea „Giulești”.

Am ajuns! Aici ne întîlnim cu... anul nou. Are numai citeva minute. Educatoarea Ioana Bojină — a născut acum citeva clipe de vorbă. Îi urmărim în grabă. Oamenii în halate albe, prezenți la datorie, ca niște vameși la porțile vieții, i-au ocrotit primul gungurit în această lume.

Să-i luăm un interviu? Se pare că noului născut nu prea îi place publicitatea. Căci la întrebările noastre răspunde prin eterna monosilabă.

— Colec inspirat încearcă să-l compună un vers. Dar în clipa cînd începe să îl declame, micuțul adoarme. Inseamnă că erau prea multe licențe poetice!

Pircălab I și... Pircălab II

Paradoxal sau nu, dar atunci cînd l-am urat cunoscutului fotbalist Ion Pircălab să marcheze în anul care vine ci mai multe... goluri, ne aflam cu toții în fața unor... pahare pline!

— Ce-ți dorești în anul care vine?

Pircălab nu ezită (așa cum, vai, ezită citeodată la poartă) cu răspunsul.

— Ca echipa din care fac parte, Dinamo-București, să aibă o comportare ci mai bună în actualul campionat.

— Alțeva?

— Să-i marchez lui Sartici cel puțin două goluri, în meciul retur cu Italia, de la București.

— Îți completăm răspunsul, cu urarea de a marca ci mai multe goluri și în meciurile de peste hotare.

— Aveți dreptate. Dar dorința mea cea mai mare este... Soția zîmbește...

— Care anume?

— Să vă pot spune peste citeva săptămîni că a apărut pe lume și fiul meu care...

— Se va numi probabil Pircălab II.

— Dar n-as mai vrea să fie extremă, ci as prefera fundas...

— De ce?

— Am încasat atîtea faulturi de la fundasi încît as vrea ca fiul meu să joace în

compensație. Bineînțeleas că glumesc...

— Îți urăm să joci cu el în aceeași echipă.

Cu această urare de longevitate sportivă, ne-am luat rămas bun de la simpatica familie a fotbalistului Pircălab. Pentru reportajul din anul viitor, l-am trecut desigur pe agenda noastră și pe Pircălab II.

Să ne gîndim la ei

Ce să vezi, tocmai aproape de miezul nopții a rămas curcunat nefript în cuplor. S-a terminat aragazul. Gazda sună la telefon.

— Aș vrea o butelie...

— La telefon Pascual Iliescu, vă trimitem imediat.

Ne deplasăm la sediul „Aragazului”. Sînt cu toții la datorie. Pavel Bădița îi întinde distribuitorului Nicolae Frățilă fișa de comandă și acesta pleacă de urgență cu mașina.

Să închinăm un gînd de recunoștință celor care în această noapte au fost la datorie, asigurînd buna funcționare a serviciilor publice. Să ne gîndim la omul de la volan, la vatmanul de la tramvai, la ospătarul care ne-a servit la masă, la bucoțarul care a preparat delicioasele bucate, la toți acei care au muncit cu abnegație pentru ca noi să ne simțim ci mai bine. Să ne gîndim la mecanicul de locomotivă, la lucrătorii de la miliție care au dirijat circulația, mă rog la toți acești oameni care au stat la post de la un capăt la altul al țării.

— Alo pompierii?

— Da!

— A fost vreun incendiu în noaptea aceasta?

— Totul a fost în ordine.

Pompierii au fost și ei la datorie în noaptea de Anul Nou.

Familia Pircălab sărbătorește noul an cu gîndul la... Pircălab II

Leul Cezar (în vîrstă de 3 ani) nu prea este obișnuit cu festinurile nocturne, în clipa cînd primește urări de viață lîngă de la medicul Ioan Dănescu. Dar nici fotoreporterul nostru

Leul Cezar (în vîrstă de 3 ani) nu prea este obișnuit cu festinurile nocturne, în clipa cînd primește urări de viață lîngă de la medicul Ioan Dănescu. Dar nici fotoreporterul nostru

Cu Mircea Crișan, pe o bancă într-un parc

Ce-ar fi, acum, la miezul nopții, să intrăm într-un parc. Poate cine știe, întîlnim în ora aceasta, o pereche solitară de îndrăgostiți. Ți-ai găsit în îndrăgostiții sint acum în fața meselor pline, în clinchetul melodic al paharelor. Iar parcurile sînt pustii...

Dar stați, să nu ne grăbim. Pe o bancă stă cineva și mîncînc un sandwich. Surpriză. Este chiar... Mircea Crișan.

— Tu ești Mircea?

— Da... pardon, nu împărate.

— Ce faci aici?

— Am cinci minute răgaz, între două numere de program. Și am venit și eu să-mi petrec revelionul.

— Îți felicităm și ne gîndim că omul acesta care, prin umorul

lui descrețește frunțile a mil și mil de oameni și-a deschis în clipele acestea o proprie și modestă paranteză festivă.

— Să vedeți — ne spune artistul emerit Mircea Crișan — peste tot unde mă duc sînt invitat să spun o glumă. Doar atît. Parafrazînd zicala: „Omul propune, iar comiicul dispune”.

— Adică dispune lumea.

— Bineînțeleas.

— Ce-ți dorești pentru 1967.

— Ca băiatul meu să crească mare și sănătos și bineînțeleas, îmi doresc multe succese.

Nici n-a terminat bine ultimele cuvinte și... a și dispărut spre numeroasele spectacole unde este așteptat.

Noroc că și-a terminat sandvișul.

La Carnavalul de la Palatul Republicii: tineri îmbrăcați în costume naționale, alături de alții transformați ad-hoc în personaje de basm, incing hore aprige

Să ne gîndim la ei

Ce să vezi, tocmai aproape de miezul nopții a rămas curcunat nefript în cuplor. S-a terminat aragazul. Gazda sună la telefon.

— Aș vrea o butelie...

— La telefon Pascual Iliescu, vă trimitem imediat.

Ne deplasăm la sediul „Aragazului”. Sînt cu toții la datorie. Pavel Bădița îi întinde distribuitorului Nicolae Frățilă fișa de comandă și acesta pleacă de urgență cu mașina.

Să închinăm un gînd de recunoștință celor care în această noapte au fost la datorie, asigurînd buna funcționare a serviciilor publice. Să ne gîndim la omul de la volan, la vatmanul de la tramvai, la ospătarul care ne-a servit la masă, la bucoțarul care a preparat delicioasele bucate, la toți acei care au muncit cu abnegație pentru ca noi să ne simțim ci mai bine. Să ne gîndim la mecanicul de locomotivă, la lucrătorii de la miliție care au dirijat circulația, mă rog la toți acești oameni care au stat la post de la un capăt la altul al țării.

— Alo pompierii?

— Da!

— A fost vreun incendiu în noaptea aceasta?

— Totul a fost în ordine.

Pompierii au fost și ei la datorie în noaptea de Anul Nou.

Primul tren sosit în anul 1967 în Gara de Nord, a fost condus de mecanicul de locomotivă Traian Farkas

oamenii se îndreaptă spre case.

— Sub lumina alburie a primei dimineți de ianuarie, ne urăm și noi, echipa de reportaj, tradiționalul „la mulți ani!” Desfacem o sticlă de șampanie și ne răsfîim cu emoție caiețele de însemnări.

Iar acum iau forma literelor de tipar, vă cerem permisiunea, dragi cititori, să primiți cuvenitele urări de la:

Viorica Clorbagiu
Dumitru Tabacu
Boris Buzilă
și de la fotoreporterii
Mihai Popescu
și **Nicu Vasile**

Se ivesc încet zorile. Sint zorile unui nou an, plin de optimism lucid, în care poporul nostru pășește cu fermă încredere în viitor. Sub conducerea încercatului nostru partid, bilanțul anului ce vine va fi și mai bogat și mai plin de roade.

Pe străzi și pe bulevarde,

Actualitatea internațională

INTERVIUL ACORDAT DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ION GHEORGHE MAURER, REDACȚIEI ZIARULUI BULGAR „OTECESTVEN FRONT“

INTREBARE: Care este aprecierea dv. cu privire la dezvoltarea relațiilor dintre țările balcanice în cursul anului 1966?

RĂSPUNS: Anul 1966 a marcat o evoluție pozitivă a relațiilor dintre țările din Balcani, o întărire a spiritului de înțelegere și respect între state și popoarele din această parte a lumii, ceea ce corespunde intereselor lor fundamentale, cauzei păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

Rezultatele obținute până în prezent arată că eforturile în vederea transformării acestei regiuni a continentului nostru într-o zonă a păcii și colaborării rodnice.

În cursul anului care a trecut, Republica Socialistă România a continuat să militeze cu consecvență pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu fiecare țară din Balcani, pe baza respectării principiilor suveranității, neamestecului în treburile interne, și avantajului reciproc. Aceste principii, care își găsesc o tot mai largă aplicare în relațiile interbalcanice, constituie, după părerea noastră, singura bază rațională și acceptabilă pe care se pot clădi în lumea contemporană relații trainice între țări și popoare.

INTREBARE: Care sînt, după părerea dv., perspectivele colaborării dintre țările

noastre ce se deschid în anul 1967?

RĂSPUNS: Constatăm cu satisfacție că în anul 1966 s-au intensificat și lărgit în continuare relațiile de strînsă prietenie între Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria. Întîlnirile și convorbirile între conducătorii de partid și de stat ai Republicii Socialiste România și Republicii Populare Bulgaria au avut o mare însemnătate pentru întărirea prieteniei și colaborării multilaterale dintre partidele, țările și popoarele noastre.

Succesele obținute de România și Bulgaria în construcția socialistă oferă noi posibilități de lărgire și diversificare a colaborării frățești între cele două țări. Prevederile pentru anul 1967 ale acordurilor de colaborare economică, tehnic-științifică și culturală ilustrează preocuparea conducătorilor de partid și de stat din cele două țări pentru dezvoltarea în continuare a acestor relații în interesul popoarelor române și bulgare, al întăririi sistemului socialist mondial, al consolidării forțelor progresului și păcii.

Folosesc posibilitatea oferită de ziarul „Otecestven Front” pentru a transmite, cu prilejul noului an, poporului fratelui bulgar cele mai sincere urări de noi succese în muncă, pentru înflorirea patriei sale socialiste, pentru pace în lume.

R. P. CHINEZĂ: Turneul Ansamblului armatei române a luat sfîrșit

PEKIN 2 — Corespondentul Agerpres, I. Gălățeanu, transmite: Turneul în R. P. Chineză al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Republicii Socialiste România a luat sfîrșit. Timp de o lună ansamblul a evoluat pe scenele din Pekin, Uhan, Cianșă, Sanhai, Canton și din nou la Pekin. Zeci de mii de spectatori au aplaudat cu căldură pe artiștii români.

Luni, în fața a 10.000 de spectatori din Pekin, în sala Adu nă r i i Reprezentanților Popolari din întreaga Chină, a avut loc ultimul spectacol. Au fost prezenți Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, Ciu De, președintele Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga Chină, Siao Hua, șeful Direcției superioare politice a armatei, Gju Tzi-jou, președintele Comitetului pentru relații culturale cu străinătatea și alte persoane oficiale.

A fost prezent, de asemenea, Iorgu Istrate, însărcinat cu afaceri ad-interim al ambasadei Republicii Socialiste Ro-

mânia, precum și membri ai corpului diplomatic.

Conducătorii chinezi au felicitat pe membrii ansamblului. Artiștii li s-a oferit flori.

Spectacolul s-a bucurat de succes.

În cinstea artiștilor români, Direcția superioară politică a armatei și Comitetul pentru relații culturale cu străinătatea au oferit un banchet în sala Adunării Reprezentanților Popolari pe întreaga Chină. Au participat Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, Ciu De, vicepremier al Consiliului de Stat și ministrul afacerilor externe, Siao Hua, șeful Direcției superioare politice a armatei populare chineze de eliberare și alte persoane oficiale.

Juan Tî-ciu, locțiitor al șefului Direcției superioare politice a armatei populare chineze de eliberare și colonelul Emil Apostol, conducătorul Ansamblului, au toastat pentru dezvoltarea continuă a prieteniei dintre cele două popoare.

● **PRIMA TRANSMISIE T.V. EUROPA-JAPONIA** a fost efectuată cu ajutorul unor sateliți artificiali de telecomunicații, permițînd japonezilor să vadă în direct imagini din Paris și Londra.

● **FINLANDA — 4.651.200 LOCUȚORI**, la 31 decembrie 1966. Această cifră a fost anunțată ieri la Helsinki. În ultimul an, populația finlandeză, a crescut cu 25.000 persoane.

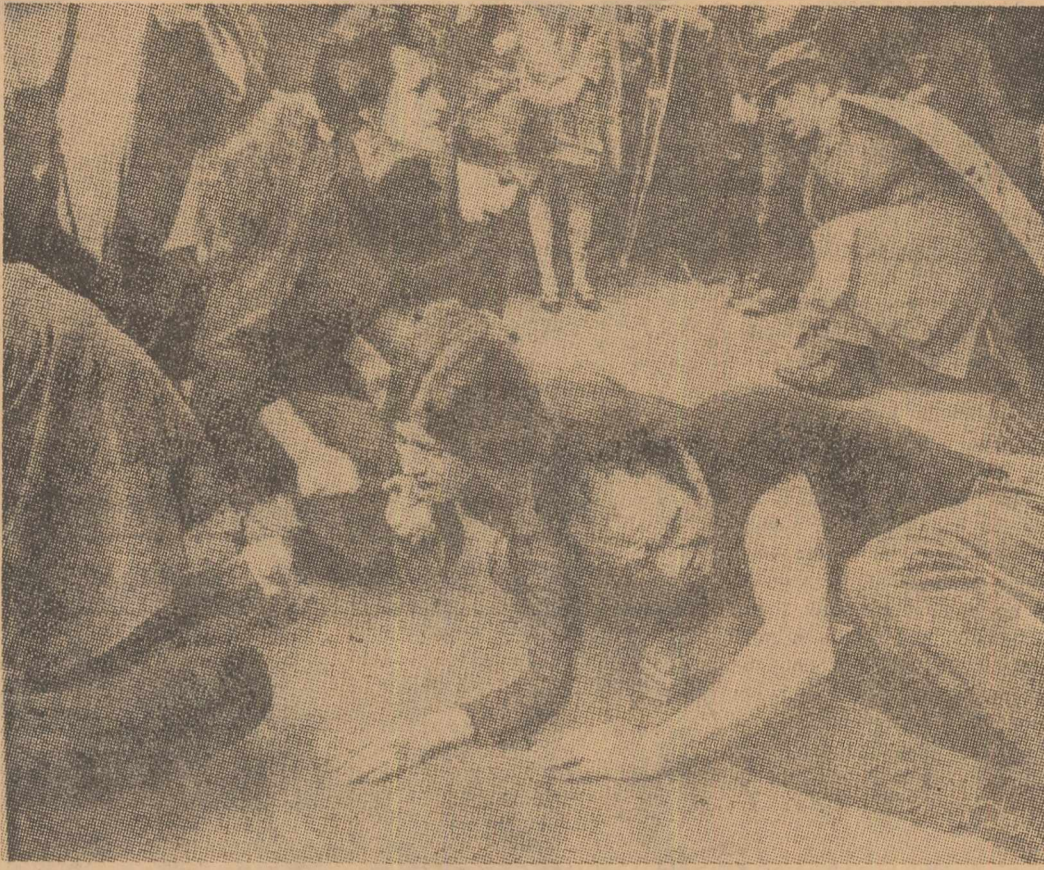
● **PROIECTE PILOT** de alfabetizare și calificare a 5000 de muncitori sînt prevăzute într-un acord semnat de guvernul algierian și U.N.E.S.C.O.

● **A SAPTEA ANIVERSARE A PROCLAMĂRII INDEPENDENȚEI CAMERUNULUI** a fost marcată duminică de o paradă militară organizată în capitala țării, Yaounde.

● **UN REVELION NEO-BISNUIT** au petrecut 11 speologi francezi, în fundul unei peșteri, decorată cu stalactite care scintileau în lumina a zeci de lumînări!

● **DESCOPERIRE ARHEOLOGICĂ LINGA DRESDA**; este vorba de găsirea a 1300 urne de incinerare, în majoritatea lor datînd din epoca bronzului, precum și ale de pămînt și alte obiecte.

● **TREI NOI CUTREMURE DE PĂMÎNT** au fost înregistrate în regiunea portului chilian Taftal. Gu-

Teatru pe trotuar...

Scena de mai sus a fost interpretată de curind la New York de un grup de actori care au ținut să sublinieze în acest fel efectele pe care le are asupra locuitorilor din oraș poluarea progresivă a aerului. Actorii au mimat

scena sufocării din cauza lipsei de aer curat, protestînd împotriva conducerii uzinelor new-yorkeze care nu iau măsuri pentru a preveni „murdărirea” aerului.

CALENDAR INTEREUROPEAN

In primele săptămîni ale anului 1967, relațiile intereuropene vor ocupa un loc de frunte în activitatea diplomatică a țărilor din vestul Europei: convorbiri la nivel înalt anglo-italiene, franco-engleze, franco-vestgermane, și, în sfîrșit, la 25 martie, întîlnirea la Roma a conducătorilor țărilor participante la Piața comună.

O deosebită importanță capătă faptul că toate aceste întîlniri, în ciuda multipleurilor preocupări cu caracter special care vor fi prezente, au loc în condițiile creșterii și afirmării deschise a nemulțumirii și opoziției față de politica Statelor Unite, a curentelor de opinie care subliniază necesitatea unei politici independente. Problema în sine nu e nouă. Se observă însă că este ridicată acum cu mai multă acuitate sub influența a doi factori: sterilitatea soluțiilor europene preconizate de diplomația americană și, mai ales, înfrîngerile militare și politice suferite de S.U.A. în Vietnam, înfrîngerile ce au făcut să crească în rândurile partenerilor din Europa sentimentul primejdiei și al incompatibilității intereselor europene ca și ale altor popoare, cu deciziile de politică externă luate în aceste zile la Washington. Dacă la ultima sesiune atlantică a anului 1966 Statele Unite nu au putut obține în comunicatul final nici măcar un cuvînt de aprobare pentru agresiunea din Vietnam, în tradiționalele mesaje de sfîrșit de an se observă o condamnare explicită (președintele de Gaulle) și implică-tă (Vaticanul). Ziarul londonez Times sublinia în editorialul din 31 decembrie 1966 „incompatibilitatea politicii” create

Statelor Unite în întreaga lume de ultimele bombardamente împotriva R. D. Vietnam.

Mai mult, dacă generalul de Gaulle vorbește despre voiața Franței de a contribui „la reunirea tuturor statelor continentului nostru, treptat, de la un capăt la altul, pentru ca Europa să devină europeană”, președintele vestgerman Lübke subliniază: „Republica federală trebuie să învețe să stea pe propriile sale picioare și să nu mai lase pe alții să adopte deciziile care o privesc”. Ziarul Times, făcîndu-se ecoul opiniei care există în politica engleză, scrie într-o analiză a relațiilor sociale anglo-americane: „Dacă Anglia ar înceta să exagereze influența pe care Londra crede că o are asupra Washingtonului, ea s-ar preocupa mai puțin de primejdiiile adoptării unei politici independente față de Statele Unite”.

Trebuie care să vedem în ultimele declarații britanice și în proiectata călătorie în șase țări vesteuropene a premierului Wilson o schimbare în acest sens? Premierul britanic a însoțit unele din declarațiile cu privire la hotărîrea Angliei de a adera la Piața comună cu aprecierea că „Europa trebuie să reziste dominației economice și chiar subjugării americane”. Ducele de Edinburgh, cu prilejul unei vizite la Paris, vorbea despre necesitatea ca Europa să colaboreze pe plan tehnic „pentru a nu ajunge

subdezvoltată” în comparație cu potențialul economic de peste ocean.

Evident, asemenea declarații și manifestări nu înseamnă încă o politică nouă, coerentă, în conformitate cu cerințele colaborării generale europene. Ele înseamnă deocamdată doar o realitate nouă, care nu poate fi ignorată. În această privință, se observă, de pe acum, și acest fapt promit discuții contradictorii acerbe la viitoarele întîlniri, nuanțe diferite în abordarea problemei. New York Times consideră că, de fapt, Anglia urmărește constituirea unui „bloc vesteuropen” care să trateze „de pe o bază egală cu Statele Unite”, bloc care ar fi primit binecuvîntarea oficială americană cu prilejul unui discurs al ambasadorului special Harriman. „Așteptăm momentul”, spunea Harriman, cînd vom avea de tratat cu un grup european ca un tot, din care Anglia va face parte în calitate de partener loial”. Or, tocmai acest aspect tinde să facă poziția engleză suspectă în ochii Franței, care se declară pentru o „întreprindere în Europa” numai în măsura în care aceasta înseamnă o renunțare sub orice formă la rolul de partener special secund al S.U.A. Într-un comentariu asupra declarațiilor de sfîrșit de an ale președintelui Franței, agenția France Presse dădea glas rezervelor franceze în modul următor: „Observațiile relevă că generalul de Gaulle nu a făcut nici cea mai mică aluzie în privința întîrîrii Angliei în Piața comună, nici a participării sale la construirea Europei”. După părerea acestor observatori, omisiunea nu este întîmplătoare, la fel cum nu este expresia folosită de

președinte de „apropiere continentală” (termen restrictiv, Anglia nefiind situată exact pe continent). „Conform lor — scrie France Presse — Europa europeană, așa cum o vede generalul de Gaulle, nu include de probabil Anglia, cel puțin în conjunctura prezentă”.

În fond, această problemă, și cea a relațiilor franco-vestgermane, precum altele care figurează pe ordinea de zi a apropiaților învederești vesteuropene, se reduce toate la un fundamental: în ce măsură abordarea cooperării europene pe toate planurile se va face remuțindu-se la concepțiile care, într-un mod sau altul, au promovat și promovează discriminarea, lipsa de egalitate, interese străine continentului european și colaborării pașnice în general.

NICOLAE LUPU

UN INEL SATURNIAN ÎN JURUL PĂMÎNTULUI ?

O interesantă ipoteză a unui astronom polonez

VARSOVIA 2 (Agerpres). LA FEL CA ȘI LA PLANETA SATURN, ÎN JURUL PĂMÎNTULUI EXISTĂ UN INEL FORMAT DIN FIRE FINE DE PULBERE MICROSCOPICĂ. La această concluzie a ajuns astronomul polonez dr. Kazimierz Kordylewski, după trei luni de observații pe care el, împreună cu nouă cercetători polonezi, le-a întreprins în

regiunea coastelor de nord și est ale Africii și ale Peninsulei Arabice, la bordul vasului „Olesnica”. În inelul Pămîntului s-ar include, de asemenea, Luna precum și doi nori mari de pulbere pe care Kordylewski i-a descoperit deja acum cîțiva ani. Existența acestor nori de pulbere a fost apoi confirmată de observațiile altor oameni de știință.

Se confirmă: Luna „respiră”!

MOSCOVA 2 (Agerpres). — Corespondentul pentru problemele științifice relatează că paralel cu cercetările efectuate la suprafața Lunii de stația cosmică „Luna-13”, studiile făcute de pe sol au confirmat că Luna nu este un corp mort, ci un corp viu, care respiră. Astfel, astronomul sovietic Nina Petrova, de la Pulkovo a descoperit în regiunea craterului Kepler o „luminiscentă specială”. Apropae concomitent, spre sfîrșitul anului 1966 astronomul Mihail Posperschel, din Moscova, a stabilit că Luna are o viață geologică.

În felul acesta ultimele cercetări științifice din 1966 au confirmat ipoteza prof. Nikolai Kozirev din Leningrad care acum trei ani a declarat că

craterul Aristarh — punctul cel mai luminos al suprafeței Lunii — „respiră”: Deasupra lui s-a constatat prezența unui fum format din gaze, sau poate din praf.

FESTIVITĂȚILE DE LA HAVANA

HAVANA 2 (Agerpres). — Poporul cuban a sărbătorit la 2 ianuarie a.c., cea de-a 8-a aniversare a victoriei revoluției cubane. Din primele ore ale dimineții în capitală au sosit sute de mii de oameni din toate colțurile țării pentru a participa la festivități.

În tribuna oficială din Piața revoluției „Jose Marti”, se aflau Fidel Castro Ruiz, prim-secretar al C.C. al Partidului

Comunist Cuban și prim-ministru al Cubei, Osvaldo Dorticos, președintele Cubei, membri ai Comitetului Central al P.C. Cuban, ai Consiliului de Miniștri al Republicii Cuba, numeroși invitați din țară și de peste hotare.

Cu acest prilej Fidel Castro a rostit o cuvîntare. Au urmat parada militară și demonstrația oamenilor muncii.

In mesajul de Anul Nou adresat poporului sovietic de C.C. al P.C.U.S., Președintele Sovietului Suprem și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. se arată că anul care a trecut, anul Congresului al XXIII-lea al P.C.U.S., primul an al unui nou cincinal, a fost marcat de însemnate realizări ale poporului sovietic, de dezvoltarea cu succes a economiei naționale și de creșterea bunăstării oamenilor muncii. În mesaj se arată că anul 1966 a fost un an de întărire în continuare a pozițiilor internaționale ale statului sovietic, de întărire a sistemului mondial al socialismului, de luptă tot mai puternică a popoarelor împotriva agresiunii imperialiste, pentru libertate, pace și progres social. În continuare, mesajul adresează urări de noi succese pentru anul 1967, anul semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In mesajul de Anul Nou al președintelui Consiliului de Stat al R. P. Polone, Edward Ochab, se arată că în anul 1966 Polonia a făcut un nou pas înainte în toate domeniile construcției socialiste. În mesaj se exprimă urarea ca noul an să aducă pace tuturor popoarelor și să pună capăt suferințelor poporului vietnamez, cu a cărui luptă eroică împotriva agresiunii imperialiste se solidarizează întreaga opinie publică poloneză.

In anul care a trecut am pus baza trainică a înfăptuirii sarcinilor noului plan cincinal, se arată în mesajul adresat poporului bulgar de Gheorghe Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria. El a relevat că Congresul al IX-lea al P.C. Bulgar a constituit evenimentul cel mai important din viața țării în 1966. În mesaj se subliniază că, prin acțiunile sale pe arena internațională, Bulgaria își aduce contribuția la menținerea păcii în întreaga lume, la triumful politicii de coexistență pașnică.

In mesajul de Anul Nou, președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min, a felicitat poporul vietnamez pentru succesele obținute în muncă și în lupta pentru apărarea țării, împotriva agresiunii americane. „Victoriile noastre sînt în primul rând rezultatul propriilor noastre eforturi. Ele sînt însă legate de ajutorul acordat de țările socialiste frățești, de alte țări prietene, de sprijinul călduros din partea opiniei publice progresiste din toate țările, inclusiv din S.U.A.”, a spus președintele Ho Și Min.

El a urat tuturor compatrioților săi să repurteze victorii și mai strălucite împotriva agresiunii.

In mesajul adresat de Anul Nou de către președintele Frontului Național de Elibera-

re, Nguyen Huu Tho, populației sud-vietnameze și armatei de eliberare se arată că în anul care a trecut forțele armate ale F.N.E. și populația sud-vietnameză au dat lovitură zdrobitoare inamicului, obținînd victorii importante în toate domeniile — militar, politic, economic și diplomatic.

„Sarcina noastră, se subliniază în mesaj, este să-l învingem pe agresorul străin și pe marionetele lor din Vietnamul de sud, pentru că aceasta este singura cale prin care putem să obținem independența, libertatea, pacea adevărată și primăveri ferice în patria noastră”.

Într-o alocuțiune la posturile de radio și televiziune, președintele Franței, de Gaulle, a condamnat încă o dată războiul dus de S.U.A. în Vietnam. „Acesta este un război nedrept — a spus el — deoarece rezultă din intervenția armată a Statelor Unite, un război detestabil deoarece o națiune mare pustiește una mică”. „Considerăm necesar, a subliniat de Gaulle, ca Statele Unite să pună capăt războiului și să-i readucă forțele pe teritoriul național”.

Președintele de Gaulle a afirmat voiața Franței de a acționa în sensul apropiierii treptate între statele europene de la un capăt la altul, pentru ca Europa să devină europeană. Destinderea și apoi înțelegerea și, în sfîrșit, colaborarea între toate popoarele vecinului continent pot duce la reglementarea problemelor sale, inclusiv a problemei germane. Acționînd în sensul apropiierii dintre țări, a continuat președintele, Franța, care și-a cîștigat independența, își va reînnoi relațiile cu țările socialiste din Estul Europei.

In mesajul de Anul Nou adresat națiunii engleze, primul ministru al Angliei, Harold Wilson, a menționat că în prezent Marea Britanie trece printr-o serie de dificultăți economice. El a subliniat că guvernul va fi nevoit să adopte noi măsuri de austeritate. Premiera britanică a exprimat îngrîțorarea guvernului față de creșterea șomajului.

Noi mărturii că Martin Bormann și Mengele se află în viață
Declarațiile unui fost ofițer S.S. care i-a văzut în America latină

RIO DE JANEIRO 1 (Agerpres). — Fostul ofițer S.S., Hans Detlev Sonnenburg, arestat în urmă cu două zile într-o mîndăstre din Recife (Brazilia) pentru escrocherie, a declarat că i-a văzut de mai multe ori pe Martin Bormann, fostul locțiitor al lui Hitler, și pe Mengele, fostul „medic” de la Auschwitz.

Potrivit lui Sonnenburg, Bormann trăiește în Bolivia, iar Mengele în Paraguay, unde se bucură de protecția guvernului și a cercurilor catolice. Sonnenburg a afirmat că cele două foste căpetenii naziste s-au supus unor operațiuni de chirurgie facială, care în mod practic i-au făcut de nerecunoscut.